

som man kan kalde den, lægger jeg overordentlig Vægt paa. Der bliver en Trafikbestyrer, og der bliver en Banebestyrer og en Maskininspektør til at lede hver af disse Afdelinger. Befolkningen kan komme i nærmere Forhold til disse Embedsmænd, der ville blive udstyrede med langt større Myndighed, end Sektionsafdelingerne sidde inde med for Øjeblikket; de ville kunne afgøre Erstatningssager, og de ville kunne foretage Anskaffelser — naturligvis af en vis begrænset Natur, begrænset med Hensyn til Kostbarheden. De ville faa en langt større Myndighed, end de nuværende Sektionsafdelinger have, og det vil have til Følge, at Publikum altsaa kan henvende sig til dem og ved en Forhandling med dem faa Besked straks, snart om et og snart om et andet. Lad os tænke os, at man vil have et Ekstratog i Gang, som har sit Udgangspunkt i en af disse Kredse. Saa faar altsaa denne Ledelse, det vil altsaa sige Trafikbestyreren, paa Stedet at afgøre dette Spørgsmaal, og man behøver ikke at sætte sig i Forbindelse med Generaldirektoratet — i alt Fald ikke under alle Omstændigheder — for at man kan faa sit Ønske opfyldt i saa Henseende. Disse — jeg vil ikke kalde dem Kredsstyrelser, for det ere de i Grunden ikke, men disse Ledelser ude i Linien, ville desuden ogsaa have at vaage over de økonomiske Forhold i Kredsen, i alt Fald faar de som Opgave at lægge nøje Mærke til dem. Er der Industrier, Næringer, som vokse op, og som Banen kan række en hjælpende Haand, kan der gøres Indstilling fra disse lokale Styrelser eller Bestyrerne, der kan gives Vink derom til Direktionen, og saa kan der træffes de nødvendige Foranstaltninger.

Jeg skal nu vende mig til det sidste, det 3die Afsnit i Forslaget. Det er det, som angaar Andel i Statsbanernes Udbytte. Naar Talen er om Statsbanernes Udbytte, saa ere vi ganske vist alle sammen her i dette Ting paa det rene med, hvad „Udbytte“ betyder, det betyder simpelthen Forskellen mellem Indtægten og Udgiften ved Statsbanedriften. Ved „Udbytte“ forstaar man ellers, og det er aabenbart den rigtige Forstaelse af dette Udtryk, at Kapitalen, der er anbragt i Forretningen, først forrenter sig med 4

pCt. eller saa, og hvad der indbringes af Forretningen der ud over, kalder man Udbytte. Men naar man taler om Statsbanerne, er Udbyttet simpelthen Forskellen mellem Indtægt og Udgift, hvad enten denne Forskel er stor eller lille. Saaledes har Forholdet været hidtil. Naar der nu i 3die Afsnit, der begynder med § 26, er Tale om Udbyttet, er der jo her indført en Smule Begrænsning. Det, der er Tale om, er, at først skulle Statsbanerne have 2 pCt. af den Kapital, som er anbragt i Statsbaneanlægene, for Øjeblikket 180 Mill. Kr., men det, der saa kommer frem der ud over, dog inden for en vis Grænse, kan uddeles mellem Funktionærerne efter bestemte Regler, som Forslaget indeholder. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, da den højtærede Minister allerede har talt om det, jeg skal kun bemærke, at disse Fordelingsregler og hele Ordningen af dette Forhold i det væsentlige falder sammen med, hvad Jernbanekommissionen i sin Tid har foreslaaet. Der er dog et Forhold, jeg kunde ønske at sige et Par Bemærkninger om. Jeg tror, at denne Foranstaltning med Andel i Udbyttet til Funktionærerne vil være en mægtig Spore til at frembringe en bedre Aand mellem disse, end der har været hidtil. Den gaar jo simpelthen ud paa at gøre Funktionærerne interesserede i, at Statsbanedriften ledes saa økonomisk som muligt. I Stedet for at Funktionærerne nu føle sig som Funktionærer under Statsbanedriften, ville de komme til at føle sig som Parthavere i Statsbanedriften, de ville føle sig, som havende Lod og Del i selve Forretningen, de ville føle, at de paa en Maade have en Slags Ejendomsrét til Forretningen, derved at de foruden Løn faa Andel i Udbyttet. Jeg er ganske sikker paa, at det vil være en mægtig Spore for Funktionærerne dels til at paase, at deres Kolleger arbejde flinkt, at ingen faar Lov til at sløje af, og dels ogsaa til for deres eget Vedkommende til enhver Tid at præstere et Arbejde, som de kunne være bekendt. Men tillige ville de vaage over, og det er navnlig det, det kommer an paa, at der ikke bliver for mange Funktionærer ansat inden for den Klasse, de hver for sig